

طراحی، ساخت و تعیین پایایی دستگاه سنجش حس دهلیزی**ملیحه نعیمی کیا^۱، امین غلامی^۲**

۱- دکترای رفتار حرکتی دانشگاه تهران*

۲- استادیار پژوهشگاه تربیت بدنی وزارت علوم، تحقیقات و فناوری

تاریخ دریافت: ۱۳۹۲/۰۲/۲۸ تاریخ پذیرش: ۱۳۹۲/۰۴/۱۸

پژوهشگاه تربیت بدنی و علوم ورزشی وزارت علوم، تحقیقات و فناوری

چکیده

هدف از این پژوهش، طراحی، ساخت و تعیین پایایی دستگاه حس دهلیزی است. پس از ساخت دستگاه، به منظور بررسی پایایی آن، ۲۰ شرکت کننده مرد از بین دانشجویان غیرورزشکار به طور داوطلبانه در این تحقیق شرکت کردند. برای تعیین پایایی درون آزمونگر، از ۲۰ آزمودنی، ۱۰ مرتبه اندازه گیری شد و برای اندازه گیری پایایی بین آزمونگران به ۴ آزمونگر، نحوه اندازه گیری با دستگاه آموزش داده شد. این آزمونگران از ۴ آزمودنی ها ۴ مرتبه اندازه گیری کردند. برای ارزیابی پایایی ثبات زمانی دستگاه نیز آزمونگر در فواصل زمانی مختلف از ۸ آزمودنی در ۲ روز متناوب در زمان های صبح و عصر اندازه گیری به عمل آورد. تمام آزمون ها در دو صفحه ی ساجیتال (وضعیت حرکت به جلو و عقب) و فرونتال (وضعیت حرکت به طرفین) از آزمودنی ها انجام شد. از ضریب همبستگی برای بررسی پایایی درون آزمونگر و بین آزمونگران استفاده شد. نتایج به دست آمده نشان داد که ضریب همبستگی درون آزمونگر برای دستگاه در صفحه ی ساجیتال برابر ۰/۹۵ و در صفحه ی فرونتال برابر ۰/۹۳ و ضریب همبستگی بین آزمونگران در صفحه ی ساجیتال برابر ۰/۸۹ و در صفحه ی فرونتال برابر ۰/۸۵ بود. نتایج آزمون پایایی ثبات زمانی دستگاه در صفحه ی ساجیتال و فرونتال به ترتیب برابر ۰/۸۵ و ۰/۸۹ بود. نتیجه اینکه دستگاه مذکور از ضریب همبستگی درون آزمونگر و بین آزمونگر و پایایی زمانی بالایی در صفحات ساجیتال و فرونتال برخوردار است و می تواند برای سنجش حس دهلیزی در صفحات مذکور مورد استفاده قرار گیرد.

واژگان کلیدی: حس دهلیزی، پایایی، تعادل.

مقدمه

توانایی ادراک وضعیت عمودی بدن، نقش بسیار مهمی در اجرای موفق اغلب حرکات انسان دارد. این شواهد حاکی از آن است که ادراک وضعیت عمودی بدن به طور مؤثری در جهت یابی فضایی^۱ دخالت دارد که این امر، امکان اجرای حرکاتی منطبق با محیط را فراهم می کند. در حالی که کنترل قامت به وسیله هر سه سیستم بینایی، حس پیکری و دهلیزی تأثیر می پذیرد، اما سیستم دهلیزی نقش مهمی در کنترل وضعیت بدن در محور عمودی دارد. این سیستم توسط گوش داخلی در مقابل حرکات سر و گرانج زمین واکنش نشان می دهد (۱). به طور خاص، گیرنده های جاذبه ای سیستم دهلیزی، جهت یابی و حرکت سردر فضا را اطلاع داده و با توجه به عملکرد حساس خود نسبت به تأثیرات جاذبه، جهت ها را به ما نشان می دهد (۲). مجاری نیم دایره ای، اتریکول و ساکول شامل گیرنده های محیطی سیستم دهلیزی هستند. این سیستم گیرنده ی حس محیطی، سیستم لابیرنتی نامیده می شود. سیستم لابیرنتی تغییرات موقعیت سر و شتاب زاویه ای را کشف می کند. این سیستم از طریق بازتاب دهلیزی - چشمی در کنترل حرکات چشم، به خصوص طی ردیابی مسیر اشیای در حال حرکت با چشم، نقش دارد (۳،۴).

سیستم دهلیزی با مشارکت سایر درون داده های حسی پیکری و بینایی نقش با اهمیتی در ابعاد چندگانه ی تعادل و گام برداری ایفا می کند. این سیستم، یک سیستم عکس العملی سریع است که در حفظ تعادل اولیه به وسیله عضلات وضعیتی کنترل کننده کمک می کند. این سیستم نه تنها برای مغز اطلاعات مورد نیاز برای جهت یابی بدن در فضا را فراهم می کند، بلکه از طریق مسیرهای پایین رونده ی خود، اثرات مستقیم و غیرمستقیمی بر گروه های عضلانی بازکننده برای حفظ تعادل در هنگام تغییر غیرمنتظره ی آن می گذارد (۲). در حالت ایستاده در صورتیکه تعادل دچار اختلال شود، پاسخ های عضلانی سریع بنام پاسخ قامتی خودکار^۲ ایجاد می شوند. این پاسخ ها در شرایط چشم بسته هم ایجاد می شوند، ولی در هنگام اختلال سیستم دهلیزی، این پاسخ ها مشاهده نمی شوند. ثابت شده که اتولیتها در ایجاد پاسخ های قامتی خودکار نقش دارند (۵).

حس دهلیزی نقش مهمی در ادراک فرد از وضعیت عمودی بدنش دارد. این ادراک همان بازنمایی ذهنی او از وضعیت عمودی اش است. این ادراک می تواند در صفحه های ساجیتال و فرونتال با توجه به اطلاعات دریافتی از دستگاه های حسی مختلف در انواع ادراک وضعیت

1. Spatial orientation
2. Automatic Postural Response

عمودی لامسه^۱، قامتی^۲ و بینایی^۳ وجود داشته باشد (۶). ادراک وضعیت عمودی قامت^۴ به معنی جهت یابی بدن و اجزای آن نسبت به زمین با توجه به اطلاعات حسی مختلف است؛ در حالی که ادراک وضعیت عمودی لامسه و بینایی به معنی ادراک میزان عمود بودن جسم دیگر در محیط با توجه به اطلاعات لامسه و بینایی است (۱).

شواهد تحقیق نشان می‌دهد که توانایی ادراک وضعیت عمودی بدن نقش بسیار مهمی در اجرای موفق اغلب حرکات ورزشی دارد. مثلاً لیجون^۵ و همکاران (۲۰۰۴) نشان دادند که ادراک وضعیت عمودی بدن می‌تواند تحت تأثیر تجارب ورزشی قرار گیرد (۱). برینگوکس^۶ و همکاران (۲۰۰۰) نیز با مقایسه‌ی ادراک وضعیت عمودی ژیمناست‌های خبره و گروه کنترل دریافتند که ورزشکاران خبره به‌طور قابل توجهی توانایی بیشتری در ادراک وضعیت عمودی بدن خود دارند. استدلال آنها این بود که احتمالاً انجام تمرینات زیاد ژیمناستیک موجب ارتقای کارایی گیرنده‌های گوش داخلی و احشایی شده است (۷). علاوه بر این، یکی از دلایل احتمالی افتادن سالمندان، نارسایی ادراک عمودی بدن به واسطه‌ی بروز نارسایی‌های قامتی سالمندان است. توییس و همکاران بیش از ۲۰ سال پیش نشان دادند که بین سابقه‌ی افتادن سالمندان و ادراک نادرست آنها از وضعیت عمودی بدن ارتباط وجود دارد (۶).

در علم هوا و فضا برای تربیت نیروهای متخصص، از دستگاه‌های بسیار پیچیده و گران‌قیمت برای ارزیابی و تقویت سیستم دهلیزی استفاده می‌شود. این دستگاه‌ها بسیار گران‌قیمت بوده و به سبب پیچیدگی زیاد، استفاده از آنها در انجام پژوهش روی جمعیت‌های مختلف، از جمله کودکان و سالمندان و ... بسیار دشوار است. علاوه بر آن، تهیه‌ی این دستگاه‌ها بار مالی زیادی را بر مؤسسات تحقیقاتی تحمیل خواهد کرد که باعث خروج ارز از کشور نیز خواهد شد. لذا با توجه به اهمیت نقش حس دهلیزی در توانایی ادراک وضعیت عمودی بدن در اجرای بسیاری از حرکات و مهارت‌های حرکتی در بین ورزشکاران، سالمندان و بیماران، طراحی و ساخت ابزاری ساده اما دقیق که بتواند نیاز محققین را در این زمینه برطرف سازد، امری ضروری به نظر می‌رسد.

طبق بررسی‌های انجام‌شده به نظر می‌رسد که تاکنون ابزاری برای سنجش حس دهلیزی

-
- 1 . Haptic vertical (HV)
 - 2 . Postural vertical (PV)
 - 3 . Visual vertical (VV)
 - 4 . Perception of postural verticality
 - 5 . Lejeune
 - 6 . Bringoux

جمعیت‌های مختلف مانند کودکان، سالمندان، ورزشکاران و ... در ایران ساخته نشده‌است. پرنو^۱ و همکاران در سال ۲۰۰۸ برای ارزیابی ادراک وضعیت عمودی بیماران دچار سکتته مغزی، دستگاهی طراحی کردند (۸). این ابزار قادر بود انحراف بدن در صفحه‌ی فرونتال را در غیاب بینایی با دقت ۰/۵ درجه نسبت به سطح افق ارزیابی کند. در تحقیق حاضر سعی شد تا ضمن طراحی و ساخت این ابزار با دقتی بیشتر از نمونه‌ی خارجی آن و قابلیت دو محوره بودن (حرکت در دو صفحه‌ی فرونتال و ساجیتال)، پایایی آن نیز مورد بررسی قرار گیرد.

روش پژوهش

طرح اولیه‌ی دستگاه به شکل سه بعدی توسط نرم افزار کرل طراحی شد. مواد اولیه که شامل لوله‌های فلزی، تخته، فوم و روکش چرمی می‌شد، با توجه به اندازه‌های طرح شبیه‌سازی شده تهیه شد. با توجه به اینکه لازم بود دستگاه از دقت بالایی برای اندازه‌گیری شیب برخوردار باشد، سعی شد تا از یک تراز دیجیتال دقیق از یک شرکت معتبر استفاده شود. پس از ساخت نمونه‌ی اولیه، چندین مرتبه بررسی و ارزیابی شد تا نقاط ضعف به حداقل برسد.

پس از طراحی و ساخت دستگاه از ۲۰ مرد سالم با میانگین و انحراف استاندارد وزن $73/16 \pm 5/4$ کیلوگرم و قد $177/12 \pm 5/4$ سانتیمتر و سن $25/4 \pm 3/4$ سال که از بین دانشجویان دانشگاه فردوسی مشهد به صورت تصادفی انتخاب شده بودند، استفاده شد. این آزمودنی‌ها به طور داوطلبانه و با تکمیل فرم رضایت‌نامه در تحقیق شرکت کردند. برای اندازه‌گیری پایایی بین آزمونگرها، چگونگی کار با دستگاه ساخته شده به ۴ آزمونگر آموزش داده شد. سپس آزمونگرها از ۱۶ آزمودنی ۴ بار اندازه‌گیری کردند. این آزمودنی‌ها به طور تصادفی از بین کل آزمودنی‌ها انتخاب شدند.

برای اندازه‌گیری پایایی درون آزمونگر، یک آزمونگر از ۲۰ آزمودنی ۱۰ بار اندازه‌گیری به عمل آورد. به منظور حذف اثر خستگی و یادگیری کار با دستگاه، بین هر بار اندازه‌گیری ۱۵ دقیقه فاصله‌ی زمانی در نظر گرفته شد. همچنین برای ارزیابی پایایی ثبات زمانی دستگاه، در فاصله‌ی زمانی مختلف آزمونگر از ۸ آزمودنی در دو روز متناوب در زمان صبح و عصر اندازه‌گیری به عمل آورد (۹). کلیه‌ی شرایط آزمون‌های فوق در دو صفحه‌ی فرونتال و ساجیتال انجام شد. اجزای دستگاه:

- تراز دیجیتال (شیب‌سنج دیجیتال) در اندازه‌ی ۳۰ سانتیمتر، ساخت کشور آلمان محصول

کمپانی استبیل^۱ با دقت ۰/۱ درجه و همچنین دارای گزینه‌های مختلف جهت نشان دادن میزان شیب (درجه، درصد، میلیمتر بر متر، اینچ بر فوت) (شکل ۱).

شکل ۱. تراز دیجیتال

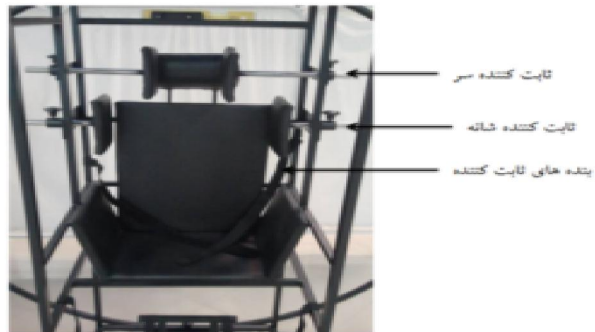
دستگاه دارای دو محفظه‌ی داخلی و خارجی به شرح زیر است:

- محفظه‌ی داخلی قابلیت چرخش در داخل محفظه‌ی خارجی را دارد. این کار از طریق دو محور فوقانی و تحتانی امکان‌پذیر شده‌است. داخل محفظه‌ی داخلی بخشی برای نشستن آزمودنی طراحی شده‌است که اندام‌های مختلف فرد از طریق دو قسمت ثابت‌کننده‌ی سر و شانه‌ها و نیز بندهای چسبی ثابت می‌شوند. اجزای تشکیل‌دهنده‌ی محفظه‌ها در شکل‌های ۲ تا ۷ آمده‌است.

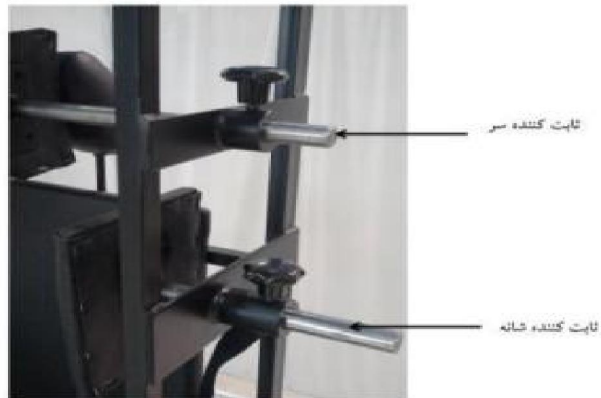

شکل ۲. محفظه‌های دستگاه

1. Stabila

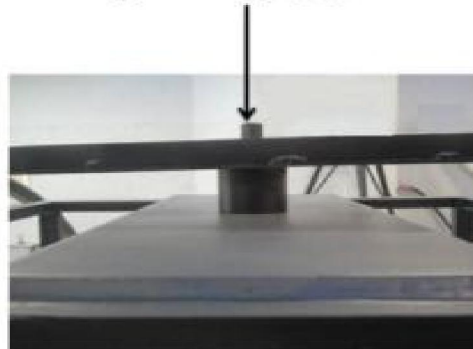

شکل ۳. ثابت کننده‌ها (نمای دور)

شکل ۴. ثابت کننده‌ها (نمای نزدیک)

محور فوقانی محفظه داخلی

شکل ۵. محور فوقانی دستگاه

شکل ۶. محل قرارگیری تراز

شکل ۷. کلیدهای اصلی تراز

شیوهی اجرای آزمون در صفحهی فرونتال

از آزمودنی خواسته شد در محل مخصوص محفظه‌ی داخلی بنشیند. اندام‌های وی از طریق ثابت‌کننده‌های سر، شانه، تنه و پاها ثابت می‌شد و سپس به وسیله‌ی چشم‌بند، چشم‌های وی بسته می‌شد تا حین آزمون از اطلاعات بینایی استفاده نکند. به منظور به حداقل رساندن اطلاعات حسی پیکری در قسمتهایی که بدن فرد با محفظه در تماس بود و بین دو پای فرد از بالشتک‌های بسیار نرم استفاده شد. برای آزمودنی توضیح داده می‌شد که ابتدا دستگاه به یک طرف توسط آزمونگر حرکت داده خواهد شد و به آرامی به وضعیت اول برگردانده خواهد شد. وی باید زمانی که احساس کرد بدن وی کاملاً به‌طور عمودی قرار گرفته‌است، کلمه‌ی "الان" را اعلام کند. سپس آزمونگر در پشت دستگاه قرار می‌گرفت و با حرکت محفظه‌ی خارجی، عدد تراز را روی صفر (شیب صفردرجه) تنظیم می‌کرد. سپس به آرامی دستگاه را تا زاویه ۵۰ درجه به یک طرف می‌چرخاند (صفحه‌ی دیجیتال شیب‌سنج این امکان را فراهم می‌کرد که میزان

چرخش سیستم بررسی شود) و پس از آن به آرامی با سرعت $1/5$ تا 2 درجه در ثانیه که آستانه‌ی تحریک اندامک‌های واقع در مجاری نیم‌دایره‌ی گوش داخلی است (۱۰)، به حالت اولیه بر می‌گرداند. زمانی که آزمودنی کلمه‌ی "الان" را می‌گفت، آزمونگر عدد روی شیب‌سنج را می‌خواند و خطای آزمودنی را ثبت می‌کرد (شکل ۹).

مرحله ۳

مرحله ۲

مرحله ۱

شکل ۹. مراحل آزمون در صفحه‌ی فرونتال

شیوه‌ی اجرای آزمون در صفحه‌ی ساجیتال

برای انجام آزمون در صفحه‌ی ساجیتال، لازم است محفظه‌ی داخلی به میزان 90 درجه در داخل محفظه‌ی خارجی چرخانده شود تا بدن فرد در صفحه‌ی ساجیتال قرار گیرد. برای این کار، میله‌ی داخل سوراخ که به شکل قفل‌کن، دو محفظه را به هم ثابت کرده‌است، بیرون کشیده شده و آزمونگر می‌تواند محفظه را 90 درجه بچرخاند و میله را در سوراخ دیگر قرار دهد تا محفظه داخلی در این حالت ثابت شود (شکل ۱۰).

شکل ۱۰. جهت چرخش محفظه‌ی داخلی

پس از تغییر زاویه‌ی محفظه‌ی داخلی، لازم است تراز در محل جدید قرار گیرد. دو آهن‌ریا در سطح

تختانی تراز چسبانیده شده بود تا به خوبی در محل خود ثابت شود. آزمونگر، شیب سنج را از محل قبلی خود (محلی که برای آزمون در صفحه‌ی فرونتال قرار داده شده بود) جدا کرده و در محل جدید نصب می‌کرد. شیوه‌ی اجرای آزمون در صفحه‌ی ساجیتال همانند اجرای آزمون در صفحه‌ی فرونتال است. اندام‌های آزمودنی ثابت می‌شود و سپس از طریق چشم‌بند، بینایی وی مسدود می‌گردد و از بالشتک‌های نرم به منظور عدم تماس آزمودنی با محفظه استفاده شد. سپس آزمونگر در پشت دستگاه قرار می‌گیرد و با نگاه به تراز، عدد نمایش داده شده را بر روی صفر قرار می‌دهد (شکل ۱۱). سپس به آرامی دستگاه را تا زاویه‌ی ۵۰ درجه به یک طرف می‌چرخاند و پس از آن به آرامی با سرعت ۱/۵ تا ۲ درجه به حالت اولیه بر می‌گرداند. زمانی که آزمودنی کلمه‌ی "الان" را می‌گوید، آزمونگر عدد روی تراز را می‌خواند و خطای آزمودنی را ثبت می‌کند (شکل ۱۲).

شکل ۱۱. آماده‌سازی آزمون در صفحه‌ی ساجیتال

مرحله ۳

مرحله ۲

مرحله ۱

شکل ۱۲. مراحل آزمون در صفحه‌ی ساجیتال

برای بررسی پایایی دستگاه، از ضریب همبستگی درون آزمونگر^۱ و بین آزمونگران^۲ استفاده شد. تمام مراحل آماری به وسیله نرم افزار آماری SPSS ۱۷ و در سطح معنی داری ۰/۰۵ انجام شد.

نتایج

پایایی درون گروهی به دست آمده از ۱۰ مرتبه اندازه گیری خطای برآورد وضعیت عمودی بدن در جدول ۱ آمده است. در این جدول مشخص شده است که پایایی بالایی میان تکرار اندازه گیری ها در بین هر آزمودنی در صفحه‌ی ساجیتال ($r = 0/95$) و فرونتال ($r = 0/93$) وجود دارد. پایایی ثبات زمانی این دستگاه نیز در صفحه‌ی ساجیتال ($r = 0/85$) و فرونتال ($r = 0/89$) بالا به دست آمد. همچنین نتایج مربوط به پایایی برون گروهی دستگاه نیز در جدول ۱ گزارش شده است. ضریب همبستگی برون گروهی مربوط به پایایی برون گروهی آزمونگران در صفحه‌ی ساجیتال برابر ۰/۸۹ و فرونتال برابر ۰/۸۵ به دست آمده است.

جدول ۱. نتایج ضریب همبستگی درون آزمونگر، بین آزمونگران و همبستگی ثبات زمانی

اندازه گیری دستگاه در صفحات ساجیتال و فرونتال

صفحه حرکت دستگاه	آزمون ها	ضریب همبستگی (ICC)	Df1	DF2	sig
ساجیتال	همبستگی درون آزمونگر	۰/۹۵	۱۹	۱۸۰	۰/۰۰۱
	همبستگی بین آزمونگران	۰/۸۹	۱۵	۴۸	۰/۰۰۱
	همبستگی ثبات زمانی	۰/۸۵	۷	۲۴	۰/۰۰۱
فرونتال	همبستگی درون آزمونگر	۰/۹۳	۱۹	۱۸۰	۰/۰۰۱
	همبستگی بین آزمونگران	۰/۸۵	۱۵	۴۸	۰/۰۰۱
	همبستگی ثبات زمانی	۰/۸۹	۷	۲۴	۰/۰۰۱

بحث و نتیجه گیری

یکی از اهداف تحقیق حاضر، طراحی و ساخت ابزار سنجش حس دهلیزی بود. پرنو و همکاران در سال ۲۰۰۸ برای ادراک وضعیت عمودی بدن بیماران دچار سکته‌ی مغزی، دستگاهی طراحی کردند (۸). ابزار آنها قادر بود انحراف بدن تنها در صفحه‌ی فرونتال را در غیاب بینایی با دقت ۰/۵ درجه نسبت به سطح افق ارزیابی کند. اما در تحقیق حاضر، این ابزار با دقتی بیشتر (۰/۱ درجه) از نمونه‌ی خارجی طراحی و ساخته شد و دارای قابلیت حرکت در دو صفحه‌ی فرونتال و ساجیتال بود.

1 . Interclass correlation coefficient

2 . Intraclass correlation coefficient

در دستگاه ساخته شده در این تحقیق و تحقیق پرنو و همکاران، از روش تحریک گیرنده‌های حسی دستگاه دهلیزی بر اثر تغییر وضعیت سر و بدن نسبت به گرانش زمین استفاده شده است (بدون استفاده از اطلاعات حس بینایی و به حداقل رسانی اطلاعات حس پیکری). اندام‌های حسی اتریکول و ساکول برای شناسایی جهت قرارگیری سر نسبت به جاذبه است. ماکولا در سطح تحتانی اتریکول به صورت افقی قرار دارد و نقش مهمی در تعیین جهت قرارگیری سر نسبت به جهت نیروی جاذبه در وضعیت قائم دارد؛ مثل کج کردن سر به یک طرف. اما ماکولای ساکول عمده‌تاً به صورت عمودی قرار گرفته و لذا نقش مهمی در تعادل هنگام وضعیت درازکش دارد. مجاری نیم‌دایره‌ای سه عدد بوده و به نام‌های کانال‌های فوقانی، خلفی و خارجی نامیده می‌شوند. بخش انتهایی آنها متسع شده و آمپولا^۱ نامیده می‌شوند. مجاری و آمپولا توسط مایعی موسوم به آندولنف پر شده‌اند. در هر آمپولا تیغه‌ی کوچکی به نام ستیغ آمپولا وجود دارد. یک توده بافت ژلاتینی به نام کوپولا بر بالای این ستیغ قرار گرفته‌است. زمانی که سر ناگهان شروع به چرخیدن در جهتی می‌کند، (شتاب زاویه‌ای) آندولنف درون مجاری نیم‌دایره به درون آمپولا جاری می‌شود و باعث تحریک اندامک حسی آمپولا می‌شود. چرخش سر در یک جهت سبب خم شدن کوپولا در جهت مخالف می‌شود. تشخیص شتاب خطی به وسیله‌ی ماکولای اتریکول و ساکول انجام می‌شود و تشخیص چرخش سر بر عهده‌ی مجاری نیم‌دایره است (۱۱). در این تحقیق، خطای برآورد وضعیت عمودی بدن در غیاب بینایی و حداقل اطلاعات حس پیکری، نشان‌دهنده‌ی عملکرد حس دهلیزی است.

یکی دیگر از اهداف این پژوهش، ارزیابی پایایی دستگاه بود. منظور از پایایی ابزار، دقت اندازه‌گیری و ثبات و پایداری آن بود. به عبارت دیگر، پایایی ابزار نشان می‌دهد که ابزار، صفت مورد نظر را با چه دقت و صراحتی اندازه می‌گیرد و نتیجه‌ی اندازه‌گیری تا چه حد دارای ثبات و پایداری است. به عبارت دیگر، پایایی ابزار، تفاوت نمره‌ی مشاهده‌شده‌ی آزمودنی را از نمره‌ی واقعی او نشان می‌دهد. با افزایش پایایی، خطای اندازه‌گیری ابزار اندازه‌گیری نیز کاهش می‌یابد. طبق تقسیم‌بندی، ضریب همبستگی درون‌آزمونگر و برون‌آزمونگر در منابع مختلف به این صورت است که ضرایب بالای ۰/۷۵ نشان‌دهنده‌ی پایایی بالا، ۰/۴۰ تا ۰/۷۴، پایایی متوسط و پایین‌تر از ۰/۴۰ نشان‌دهنده‌ی پایایی پایین است. نتایج این تحقیق نشان داد که ضریب همبستگی درون‌آزمونگر برای دستگاه در صفحه‌ی ساجیتال برابر ۰/۹۵ و در صفحه‌ی فرونتال برابر ۰/۹۳ و ضریب همبستگی بین آزمونگران در صفحه‌ی ساجیتال برابر ۰/۸۹ و در صفحه‌ی فرونتال برابر ۰/۸۵ بود. نتایج آزمون پایایی ثبات زمانی دستگاه در صفحه‌ی ساجیتال

1. Ampulla

و فرونتال به ترتیب برابر ۰/۸۵ و ۰/۸۹ بود. نتایج آزمون پایایی دستگاه سنجش حس دهلیزی در این تحقیق نشان داد که ضریب همبستگی درون آزمونگر و برون آزمونگر و ثبات زمانی این دستگاه در دو صفحه‌ی ساجیتال و فرونتال بالا بود. بالا بودن پایایی دستگاه حس دهلیزی ساخته در این تحقیق، این امکان را برای محققان مختلف مهیا می‌سازد تا بتوانند در زمان‌های مختلف و دفعات مختلف از این دستگاه با اطمینان بالایی استفاده کنند. این دستگاه به عنوان طرح تحقیقاتی در پژوهشگاه تربیت بدنی و علوم ورزشی انجام شده و ابزاری است بی‌خطر و با دقت بالا که بر حسب نیاز، محققان علوم مرتبط همچون رفتار حرکتی، آسیب شناسی و ... می‌توانند از آن استفاده کنند.

منابع

1. Lejeune L, Anderson DI, Leroy D, Thouvarecq R, Jouen F. (2004) Kinesthetic perception of the vertical as a function of sport experience. *Res Q Exerc Sport*. 75 (4):440-5.
۲. کلوکا، دارلین.ای. (۱۳۸۳). رفتار حرکتی، ترجمه نمازی زاده، سته و طاهری، انتشارات بامداد کتاب. ۲۰۰۰
۳. لئونارد، چارلز تی (۱۳۸۴) عصب‌شناسی حرکت انسان، مختاری، پونه، دانشگاه امام حسین (ع)، موسسه چاپ و انتشارات، ۱۹۹۷
4. Bent, L. R., J. Inglis, T., McFadyen, B. J. (2004) When is Vestibular Information Important during Walking? *J Neurophysiol* 92: 1269–75
5. Shumway-Cook, A., & Woollacott, M. (2001). *Motor Control (Theory and Practical Applications)*. (2nd Ed.). Baltimore, USA: Lippincott Williams & Wilkins, 119-34.
6. Manckoundia, P., Mourey, F., Pfitzenmeyer, P., Van Hoecke J., Pe'rennou, D. (2007) is backward disequilibrium in the elderly caused by an abnormal perception of verticality? A pilot study, *Clinical Neurophysiology*, 118, 786–93
7. Bringoux, L., Marin, L., Nougier, V., Barraud, P-A, & Raphel, C. (2000) Effect of gymnastics expertise on the perception of body orientation in the pitch dimension. *Journal of Vestibular Research*, 10, 251-8
8. Pérennou DA, Mazibrada G, Chauvineau V, Greenwood R, Rothwell J, Gresty MA, Bronstein AM. Lateropulsion, pushing and verticality perception in hemisphere stroke: a causal relationship? (2008 (*Brain*.131 (Pt 9):2401-13.

۹. رجیبی، رضا. کریم زاده اردکانی، محمد (۱۳۹۱) طراحی، ساخت و تعیین پایایی وسیله جدید ایرانی برای اندازه گیری حس عمقی مچ پا، مطالعات طب ورزشی، ۱۲، ۴۳-۵۲
10. Barbieri Guillaume , Gissot Anne-Sophie , Pé rennou ,D. (2010) Ageing of the postural vertical. AGE .32:51-60.
۱۱. برزکار، ابراهیم (۱۳۸۵) ساختار و عملکرد سیستم عصبی - عضلانی، چاپ فجر بهار، چاپ اول

ارجاع دهی به روش ونکوور:

نعیمی کیا ملیحه، غلامی امین. طراحی، ساخت و تعیین پایایی دستگاه سنجش حس دهلیزی. رفتار حرکتی. زمستان ۱۳۹۲؛ ۵(۱۴): ۴۶-۳۳.